

ПРЕС КЛИПИНГ

30. јул 2012.

НАСЛОВИ

Једемо за 222 динара дневно;(стр.2)

Радницима штрајк не помаже;(стр.3)

Лисоволик: Српска каса на скенеру;(стр.5)

Стечајем беже од враћања дугова;(стр.6)

Дачић разговара са синдикатима, Динкић преговара о парама;(стр.8)

Добијена једнократна помоћ од 100.000 динара;(стр.9)

Не граде се станови, гасе се циглане;(стр.10)

Силне таксе камен око врата српској привреди;(стр.11)

На улицу 20.000 запослених;(стр.13)

Синдикати су партнер руководству НИС-а;(стр.14)

Једемо за 222 динара дневно

Д. М. - М. Н. С.

Сваки члан српског домаћинства за један оброк дневно има само 75 динара. Месечно трошимо свега 230 грама меса. Због цена једемо све лошију храну

Од када је одлучио да штеди, просечан грађанин Француске за оброк потроши шест евра. У Србији би, барем према статистици, за овај новац могао да руча скоро десет дана. Сваки члан домаћинства у нашој земљи, ако је судити према анкети статистичара о потрошњи, која се сада у Србији ради према европској методологији, за храну на располагању дневно има 222 динара. По оброку се, значи, у просеку потроши 75 динара, или тренутно 63 евроцента.

Званични подаци откривају да домаћинство у Србији укупно месечно приходује (плата, пензија и остали "додаци") у просеку око 52.000 динара, а на храну и безалкохолна пића потроши око 20.000 динара, или око 43 одсто. Испада тако да на исхрану једног члана породице у Србији месечно трошимо укупно око 6.700 динара. Даља математика је јасна када се ова бројка подели на 30 дана и на три obroка дневно.

За нешто више од 200 динара могуће је купити пола хлеба (22 динара), пола килограма кромпира (20 динара), толико јабука (60) и 400 грама најјефтинијег меса са костима (123 динара).

КРИЗА СВУДАСЕДАМ од десет анкетираних Француза троши мање од шест евра по оброку, у шта су укључени предјело, главно јело и десерт. И у Француској су цене постале главни критеријум за куповину. Чак 65 испитаника рекло је да приликом куповине прехранбених производа пре свега води рачуна о ценама, па тек о квалитету хране. Половина анкетираних Француза са месечним примањима испод 999 евра тврди да купују јефтиније прехранбене производе на штету квалитета и укуса. Само 25 одсто анкетираних је изјавило да куповину хране прилагођава сопственом укусу и квалитету.

- Права је уметност да се са толико пара преживи и "растегну" намирнице на цео дан - каже Милица Н., домаћица из Београда. - Зато, најчешће пазаримо поврће, кромпир, пасуљ и купус, а пилећа леђа неки месари нуде и по 100 динара за килограм. То се највише исплати за кување, а и доктори кажу да је здраво. Шалу на страну, данас је веома тешко прехранити породицу.

Стручњаци не верују у податке званичне статистике који кажу да просечно трочлано домаћинство у Србији месечно троши 19.944 динара на храну и пиће!

- Податак да нам на храну оде 44 одсто просечног кућног буџета говори све - каже економиста Владана Хамовић. - Више пута сам поновила да стандарда у Србији нема. Стандард имају Немци, који уз квалитетну храну могу од својих примања да плате одмор, купе књигу, посете позориште, биоскоп и приуште себи тренутке опуштања. У Србији се купује све мањи број производа, само оно што је неопходно за преживљавање. С друге стране, купујемо мање квалитетну храну, јер за бољи квалитет већина у Србији нема пара. Све то се одражава на здравље људи.

Просечна потрошачка корпа за трочлано домаћинство у Србији, према последњем мерењу, вредела је око 56.000 динара. Шаролики садржај ове корпе, међутим, сигурно није довољан за нормалан живот, па се намеће питање да ли је просечна потрошачка корпа заиста и реалан показатељ о томе колико нам новца у просеку треба за основне животне трошкове.

На пример, члан просечног трочланог домаћинства по овој корпи месечно троши свега 230 грама јунећег меса, или 8,8 килограма хлеба, 160 грама лимуна, по 100 грама кајмака и качкаваља... Или, само 5,5 литара млека, што, када се "преведе" на дневне количине, није ни пуна шоља овог напитка.

ТРИ ПУТА СИРОМАШНИЈИ СРБИЈА је скоро три пута сиромашнија од просека ЕУ, показују подаци европског статистичког завода о бруто домаћем производу по становнику. Када је реч о реалној потрошњи по појединцу, која се сматра показатељем квалитета живота, она је два и по пута нижа од просека ЕУ. Тако, Србија је по бруто домаћем производу по становнику на 35 одсто европског просека, Македонија на 36 одсто, Црна Гора 41 одсто, а Хрватска 61 одсто. Када је реч о другом показатељу, реалној потрошњи по појединцу, разлика у поређењу са чланицама ЕУ нешто је мања. Србија је на 43 одсто европског просека. По томе је изнад Македоније (41), али и Бугарске (42), и нешто испод Румуније (45).

Петар Богосављевић, председник Покрета за заштиту потрошача Београд, објашњава да су, откако је ова корпа почела да се обрачунава по методологији Европске уније, трошкови хране постали објективнији. Јер, у корпу сада улази више врста намирница.- То се, међутим, не односи на трошкове становања, здравства, образовања, транспорта и слично, будући да су они и даље потцењени, па самим тим ни вредност потрошачке корпе није реална - каже Богосављевић. Састав и количина хране који улазе у ову корпу, објашњавају статистичари, направљени су тако да корпа покрива само основне енергетске вредности чланова једног домаћинства.- Број калорија које намирнице из састава ове корпе носе довољан је само за преживљавање, али не и за нормалан живот. Просечна корпа се не може применити на све становнике Србије. Није исто када у домаћинству имате дете у пубертету и малу бебу, јер они не једу исто. Такође, нису исте потребе за храном једног физичког радника и запосленог у администрацији. По параметрима потрошње из просечне потрошачке корпе, изгледа да Србија има најмању потрошњу меса, млека, воћа и поврћа по глави становника у целој Европи. У Министарству трговине кажу да овако дефинисана потрошачка корпа одражава структуру потрошње домаћинства добијену из анкете о потрошњи домаћинства и да је она објективан показатељ потрошње просечног домаћинства. Статистичари кажу да се истраживање ради на узорку од 1.126 домаћинства, на основу евиденције трошкова коју су она сама водила. У дневник потрошње се уписује колико се потроши новца за шта. Међу њима су и градска, али и сеоска домаћинства.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:390553-Radnicima-straik-ne-pomaze>

Радницима штрајк не помаже

Б. СТЈЕЉА

Иако синдикалци најављују врућу јесен, због незадовољства изазваног кризом мале су шансе да се она догоди. Запослени исцрпљени. Протесте у септембру најављују просветари, као и запослени у здравству

ПРОСЕЧНИ српски радник живи са нижом платом и већим дуговима од његових колега из окружења, мањка му и наде и перспективе, а сада се на списак мука уписала и апатија. Борба за

бољи живот и достојанствен рад све му је тежа, а изгледи да ће протестима нешто и постићи све су мањи.

У то су се, по свему судећи, уверила и седморица радника са инвалидитетом предузећа „Шумадија ДЕС“ из Крагујевца који су у суботу прекинули штрајк глађу започет још 10. јула. Тиме је, бар привремено, стављена тачка на списак њихових (још неостварених) захтева да им се коначно исплати осам минималаца.

Овај, још један у низу неуспелих протеста, доказује колико су запослени у Србији немоћни пред својим послодавцима. Истовремено, представници радничке касе - по ко зна који пут - помињу врућу јесен, али засада нема ниједне најаве генералног штрајка. Тако су, упркос хроничном незадовољству радника, протести постали парцијални и спорадични.

ЧЕШЉАЊЕ УСТАНОВА Синдикални лидери у области здравства ће од нове владе затражити да се пречешља пословање у многим установама. Они очекују да се исправе све неправилности у непоштовању колективних уговора, али и да се провере разлози за милионске губитке које су произвели поједини директори.

И у Агенцији за мирно решавање радних спорова уочавају правилност по којој радницима из привреде штрајкови мало тога могу да донесу за разлику од оних којима је послодавац држава. Своју тезу образлажу чињеницом да су и у прошлој години најбројнији штрајкови били управо у редовима државне службе, управе, јавних предузећа, међу комуналцима и путарима, где је већина од 60.000 штрајкача изашла задовољно трљајући руке.

Зато и данас о септембарским протестима размишљају само синдикати здравства и образовања. Тако и Зоран Савић, председник Синдиката запослених у здравству, каже да се његов синдикат бори за поштовање колективног уговора и укидање Уредбе о корективном коефицијенту, чија је примена одложена до 1. октобра.

- Очекујемо разговор са новом министарком здравља - каже Савић, и додаје да је захтев за промену Уредбе о корективном коефицијенту, којом би основне плате запослених биле смањене за 10 одсто, подржала и Лекарска комора Србије. - Уколико се уредба не промени, ући ћемо у штрајк.

Сличну најаву дао је и председник Синдиката образовања Србије Бранислав Павловић тражећи састанак са министрима просвете и финансија. На списку њихових захтева је гаранција да се плате неће замрзавати, али и да се промене циљеви зацртани у Стратегији образовања „пошто су неизводљиви“.

ТРАЖИЛИ СВОЈЕ ПЛАТЕНАЈВЕЋИ број захтева штрајкача односи се на исплату заосталих зарада, јубиларних награда, повезивање стажа, потписивање колективних уговора, оверу здравствених књижица, али и на раскид приватизација, смену директора... - кажу у СССС и сабирају да је прошле године било организовано 50 штрајкова и то у 33 предузећа у 17 градова.

Колико су ове „претње“ реалне или је реч о пуцњу у празно видеће се већ од септембра, будући да су овдашњи радници изгубили вољу за сваком акцијом. Исцрпљени хрпом неиспуњених обећања, транзицијом која нема краја и вишњегодишњом финансијском кризом, многи ће, по свему судећи, од своје борбе одустати већ на самом старту.

- Положај запослених у Србији је веома тежак. Имамо најнижи просек плата у региону и веома високу стопу незапослености, а истовремено и мањак наде да ће то брзо прекинути - сматра и Милорад Мијатовић, потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије и шеф посланичке групе Социјалдемократске партије Србије. - Зато разлога за штрајк има много. Сем мањине која ради у банкама, осигуравајућим друштвима и високих функционера у државној управи, сви слабо зарађују и тешко састављају крај са крајем. Ипак, поред свега тога, радници су апатични јер не виде шта више могу да извуку за себе чак и да се упусте у штрајкове. Власници

фабрика и предузећа им не излазе у сусрет јер су и они свесни хаоса на тржишту рада и непрестано се понашају тако да им ставе до знања да је данас радно место привилегија.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:390544-Lisovolik-Srpska-kasa-na-skeneru>

Лисоволик: Српска каса на скенеру

Г. БУЛАТОВИЋ

Шеф канцеларије Међународног Монетарног Фонда о наставку преговора са овом институцијом. Хитно донети план уштеда. Гувернер није одговоран за Агробанку

Мисија Међународног фонда је спремна да дође на позив Владе Србије ради наставка преговора - каже у разговору за „Новости“ Богдан Лисоволик, шеф канцеларије ове институције у Београду.

*** Шта би могла бити полазна тачка преговора, ако је дефицит буџета већ у прва три месеца године био дупло већи од онога што је договорено са Фондом?**

- Полазна тачка требало би да буду најновија економска, фискална и друга дешавања и подаци.

*** Мислите ли да је претходна влада погрешила када је, неколико месеци пред изборе, одлучила да замрзне аранжман са Фондом?**

- Влада увек има избор да ли жели да тежи својим економским циљевима у оквиру или ван програма ММФ-а. У смислу економских политика, почевши од децембра прошле године, правац фискалне политике Владе био је другачији од оног који је договорен са ММФ.

*** Да ли је могуће до краја године вратити буџетски дефицит у раније договорени оквир од 4,5 одсто БДП? Како се најбрже може ублажити тај минус?**

- Активности на томе морају почети хитно. Што се тиче величине и начина тог смањења, наши ставови и савети морају да сачекају темељну процену коју ће урадити Мисија ММФ да бисмо могли да радимо са владом у одређивању приоритета.

ЛЕКЦИЈЕ ИЗ ПРИВАТИЗАЦИЈЕ* НОВЕ власти говоре да неће приватизовати велика јавна предузећа. Верујете ли да је ово добра одлука?

- Као што смо већ више пута наглашавали, јасно је да Србија треба да ојача приватни сектор, што би помогло подупирању укупног економског раста. Има више начина да се овај циљ постигне, а приватизација је корисно средство у томе. Она је дала значајан подстрек развоју приватног сектора у региону, укључујући и Пољску, балтичке земље, Словачку и друге. Али приватизација треба да буде добро осмишљена, а лекције из прошлости озбиљно процењене и узете у обзир.

*** Могу ли се, у кратком року, спровести буџетске уштеде кроз, рецимо, смањење администрације?**

- Могуће уштеде од реформе јавне администрације морају се реалистично проценити. Трошкови отпремнина и социјалне заштите отпуштених су високи и требају се узети у обзир.

*** Видите ли замрзавање пензија и плата у јавном сектору, као и повећање ПДВ, као неопходне мере?**

- То су неке од кључних опција за смањење дефицита које би морале да се процене као део пакета корака. Ипак, преурањено је рећи које су мере тог пакета нужне.

*** Сматрате ли могућом најављену департизацију јавних предузећа?**

- Департизација јавних предузећа и других јавних институција је и важна и изводљива. У пракси то доноси већу транспарентност, одговорност и независност менаџера. Пре неколико

година ММФ је радио процену напретка у овој области широм света. Закључак је био да добра пракса добија на значају, а напредак је био највећи у неколико латиноамеричких земаља, посебно у Чилеу, Колумбији и Перуу. Елементи „најбоље праксе“ добро су познати, али ће без снажне политичке воље напредак остати мртво слово на папиру. Пример тога је тренутна ситуација са НБС. Српским законима је већ постављена јасна основа за независност централне банке. Изостанак пуног поштовања Закона о Народној банци послао би негативан сигнал о озбиљности напора у деполитизацији, не само у овој већ и у другим областима.

*** Нове власти као разлог за смену гувернера виде стање у три државне банке, посебно у Агробанци. Прича се и да проблеми ових банака могу повући цео банкарски систем на ивицу колапса...**

- Ови случајеви су прилично сложени и заслужују детаљну, непристрасну анализу. Требало би се одупрети исхитреним, политички мотивисаним осудама. Наш став је да је НБС генерално добро обављала посао супервизора и регулатора банкарског сектора, у условима слабости банкарског сектора широм Европе.

*** Процењујете ли да је пад динара за преко 12 одсто од почетка године додатно урушио привреду?**

- У Србији депресијација има неколико ефеката. Позитиван је утицај на извоз и поправљање традиционално негативног трговинског баланса. Али ту су непожељни ефекти на инфлацију и финансијску стабилност. Ово друго због значајног удела дуговања предузећа и грађана у страниј валути. Комбиновани ефекат ових фактора је тешко проценити, нарочито на кратак рок. Засада не постоје подаци који указују на то да је недавни пад динара утицао на економски раст.

*** Мислите ли да ће нам јесен донети значајнији раст цена од онога што је прогнозирао НБС?**

- Донедавно су инфлациона кретања и пројекције били охрабрујући. Међутим, лоше временске прилике и последично слабија жетва кључних пољопривредних култура у Србији и глобално - комбиновано са високим уделом хране у корпи индекса потрошачких цена - могли би да погурају инфлацију нагоре. Уз то, и слабија фискална позиција доприноси инфлаторним притисцима. Ове околности су свакако изван контроле Народне банке и привременог су карактера, и ми имамо пуно поверење у стручност и способност централне банке да се носи са овим проблемима.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/335404/Stecajem-beze-od-vracanja-dugova>

ДРЖАВА ГУБИ 250 МИЛИЈАРДИ ДИНАРА

Стечајем беже од враћања дугова

Катарина Марковић

Највећи број фирми које су у стечају доведене су у мат-позицију зато што власници тих предузећа користе стечај да би избегли намиривање дуговања а оперативни бизнис настављају

у фирмама под другим именом, упозоравају саговорници “Блица”. Због тога што повериоци не успевају да наплате потраживања, највише страда остатак привреде, али и грађани.

Стечај у ТВ Чачак последњи је у низу таквих случајева на које је пала сенка сумње. После проглашења стечаја у овој медијској кући, због чега су запослени добили отказе, Синдикат новинара Србије затражио је преиспитивање овог случаја, јер је “дуг за само неколико дана нарастао са 28 на 42 милиона динара, што отвара сумњу да је власник и лична дуговања и дугове других фирми пријавио као дуг ове телевизије”.

Оваквих случајева током приватизације било је пуно, али има и оних у којима су власници гасили предузећа да не би плаћали порезе и друге обавезе према држави, те дугове банкама.

Подаци Пореске управе показују да ће држава због фирми у стечају изгубити преко 250 милијарди динара пореских прихода, имајући у виду да је немогуће наплатити 190 милијарди динара код предузећа која су у стечајном поступку, као и 43 милијарде од оних који су избрисани из АПР-а због аутоматског стечаја.

DUŽNICI U STEČAJU			
STATUS	BROJ PREDUZEĆA	DUG*	NAPLATA
POKRENUT STEČAJNI POSTUPAK	188	190	NEMOGUĆA
IZBRISANE IZ APR-A ZBOG AUTOMATSKOG STEČAJA	124	43	NEMOGUĆA
FIRME U RESTRUKTURIRANJU ILI PRIVATIZACIJI	93	79	NEMOGUĆA

*U MILIJARDAMA DINARA

IZVOR: PORESKA UPRAVA

Саша Радуловић, стечајни управник, тврди да је код највећег броја фирми стечај намерно изазван, и он на следећи начин објашњава механизам којим власници предузећа свесно доведу фирму до руба пропасти.

- Током приватизације власник купује предузеће чију имовину залаже као гаранцију за узимање кредита, при чему се вредност имовине углавном прецени. Када доведе себе у ситуацију да не може да отплаћује позајмицу, онда оперативни бизнис, као и имовину која није под хипотеком измешта у неку другу фирму и пушта друштво у стечај - објашњава Радуловић.

Једини механизам који Пореска управа има јесте боља контрола и принудна наплата јавних прихода док се обавезе не нагомилају.

- Ми као орган не можемо да имамо увид у то ко су повериоци, ко су купци, да ли фирма послује са иностранством или не - објашњава за “Блиц” Дејан Видојевић, заменик директора Пореске управе.

Притисак на стечајне управнике

Стечајни управници су увек изложени притиску јер бившим власницима никако не одговара да управник врши побијања штетних правних послова зато што уколико се то учини, онда у стечајној маси остаје већи износ који се расподељује повериоцима. Такође им не одговара ни да стечајни управник отпише фиктивна потраживања, јер у том случају има мање поверилаца, па ће сваки од њих добити већи износ, објашњава Саша Радуловић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Politika/335508/Dacic-razgovara-sa-sindikativima-Dinkic-pregovara-o-parama>

Дачић разговара са синдикатима, Динкић преговара о парама

Велики број састанака и састављање тимова чекају у првој недељи мандата чланове нове Владе Србије. Већ данас у Београд долази италијански министар спољних послова Ђулијано Терци који ће се састати са премијером Ивицом Дачићем, првим потпредседником Владе Александром Вучићем и министром спољних послова Иваном Мркићем.

Дачићу, како кажу за “Блиц” у кабинету, “у фокусу су разговори са синдикатима и удружењима послодаваца, па ће ове седмице бити посвећен томе”. Вучић ће се упознати са стањем безбедности, а у плану је и посета припадницима војске.

- Мркић ће наставити све редовне активности пошто је “човек из куће” па му неће бити потребно пуно - кажу у кабинету шефа дипломатије.

Министар финансија и привреде Млађан Динкић данас ће разговарати са Џејн Армитиц, координаторком Светске банке за Југоисточну Европу. У Министарству за регионални развој и локалну самоуправу истичу да ће, будући да је реч о новом ресору, Верица Калановић прву седмицу бити посвећена техничким пословима - изрази систематизације и организацији рада. Расим Љајић стао је на чело новог министарства - за спољну и унутрашњу трговину и телекомуникације.

- Бираћу свој тим, строго се држећи принципа департизације. Затим ћу направити радну

верзију плана са приоритетима, а почећу и разговоре за потенцијалним партнерима - наводи Љајић.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/dobijena_jednokratna_pomoc_od_100000_dinara.4.html?news_id=244992

Радници са инвалидитетом предузећа Шумадија ДЕС прекинули тронедељни штрајк глађу
Добијена једнократна помоћ од 100.000 динара

АУТОР: З. РАДОВАНОВИЋ

Крагујевац - Седморица радника са инвалидитетом у крагујевачком предузећу Шумадија ДЕС привремено су прекинули штрајк глађу, који су започели још 10 јула, захтевајући исплату осам заосталих зарада из 2010, 2011. и ове године. Група од седморице инвалида у Шумадији ДЕС прекјуче је напокон прихватила савете лекара да прекину протест, јер им је здравље од непрекидног, готово тронедељног гладовања, драстично погоршано, те су неки међу њима, пре свих Никола Симић, и буквално били пред колапсом.

Штрајкачи глађу у Шумадији ДЕС протест су прекинули и због добијене једнократне новчане помоћи од укупно 100.000 динара, коју су поделили према сопственом договору, и која ће им, како кажу, највећим делом послужити за куповину лекова не би ли колико-толико умањили последице протеста гладовањем. Одлуку о додели једнократне новчане помоћи од 100.000 динара пубуњеним инвалидима донела је Скупштина предузећа у петак увече. Прекјучерашњим прекидом штрајка глађу седморице инвалида проблем незадовољства радника у Шумадији ДЕС никако није решен. Напротив, 84 запослена у тој фирми, од којих су 49 радници са инвалидитетом, и даље захтевају да им се исплати осам заосталих зарада и обезбеди посао за предузеће. Из пословодства фирме су, међутим, уочи минулог викенда поручили да је фабричка каса празна, и да не може да се реализује ни недавни налог Инспекције рада да се запосленима у Шумадији ДЕС исплате зараде за април и мај ове године. У Синдикату радника са инвалидитетом тврде, пак, да је Инспекција наложила директору фирме Верољубу Брадићу да те две плате исплати у року од 15 дана, те да, уз жалбени период, има сасвим довољно времена да, уколико то уме и хоће, обезбеди потребан новац за априлске и мајске зараде.

Директор Шумадије ДЕС Верољуб Брадић, који је на тој дужности нешто више од месец дана, новинарима је прошлог петка рекао да је од радника који протестују тражио да прекину да штрајкују глађу и угрожавање живота, и да се стрпе док се не обезбеде нови послови који могу да донесу зараду. Истакао је да „верује да неко намерно хушка раднике са инвалидитетом на штрајк глађу“.

-Неке уговоре смо потписали, што, ипак, није велика зарада, али неке послове сам морао и да одбијем, пошто због ситуације у фирми не можемо да испоштујемо рокове, јер су, поред оних

који гладују, у тихом штрајку и остали радници са инвалидитетом, казао је Брадић, обрзлажући тврдњу да је „фабричка каса празна“.

Председница Синдиката радника са инвалидитетом Милка Миловановић, која је и социјална радница у Шумадији ДЕС, каже да Брадићеве тврдње о „хушкању инвалида на штрајк глађу“ - нису тачне.

-То су рекла-казала приче. Он је тек нешто више од месец дана овде, и не познаје ни ситуацију ни људе у колективу. Брадић још не зна колико је тешка материјална ситуација запослених, посебно инвалида, који су, заједно са својим породицама, у готово безнадежној ситуацији, нарочито откад не примају ни „минималце“, који нам се исплаћују последњих година, каже Миловановићка, најављујући да ће већ почетком ове седмице покушати да ступи у контакт са надлежнима у новој Влади Србије, како би са њима започела преговоре не само о актуелним захтевима запослених у Шумадији ДЕС, већ и о другачијем односу државе према предузећима која запошљавају особе са посебним потребама, што од недавно захтева и Републички синдикат радника са инвалидитетом.

Синдикалци за статус социјалних предузећа

Синдикалци у предузећима која запошљавају раднике са инвалидитетом захтевају да се промени начин на који држава рефундира зараде тој категорији радника чиме би се избегло и вишемесечно кашњење са исплатама тих принадлежности. Траже, надаље, да те фирме добију статус социјалних предузећа, којима би се потом омогућило да послове обезбеђују и директним погодбама са пословним партнерима. Таква решења, тврде у синдикату, део су праксе развијених земаља, кад је третман предузећа која запошљавају раднике са инвалидитетом у питању.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/ne-grade-se-stanovi-gase-se-ciglane>

Не граде се станови, гасе се циглане

У Србији нема грађевинског радника који неће рећи како наше грађевинарство никада није било у тежој ситуацији. Путари још понешто и раде као подизвођачи код странаца који су добили све тендере у земљи, али произвођачи грађевинског материјала више не знају да ли да раде или седе кући.

Кажу како већ трећу годину бију узалудну битку, али не виде светло на крају тунела.

Председник Удружења грађевинара Војводине Љубодраг Кнежевић, који је уједно и директор циглане „Игма“ у Уљми каже да су након дугог зимског стајања упалили пећи тек пре два месеца, међутим, боље и да нису, јер само гомилају залихе које су већ на једноипомесечном нивоу, што је апсолутно алармантно. У таквој ситуацији када се ради за магацин, када нема купаца, упркос томе што се траже повећалом, пред радницима је хамлетовско питање: производити или стати, односно како даље да би опстали.

- Залихе које смо створили за само два месеца већ нам угрожавају даљњи рад и размишљамо да станемо - каже Кнежевић. - Ако нема продаје, нема ни обртног капитала, ни услова за наставак производње која не може наћи своје место на тржишту. То је углавном зато што нема потражње, али, делимично и због црног тржишта које све више узима маха, на шта држава жмури.

Саговорник оцењује да је за грађевинаре и ова година, на жалост, изгубљена, јер, како објашњава, ко у децембру нема готове пројекте, у јануару одобрене пројекте, а у марту није изашао с багерима на терен, од грађевинске сезоне нема ништа и ова година ће сигурно бити отписана за грађевинску индустрију. Кнежевић каже да је време потрошено на припрему за изборе, за оснивање владе, за надмудривање ко ће заузети који сектор, а у грађевини је проблема више него пре.

Саговорник каже да се озбиљно мора почети размишљати о увођењу евро стандарда. Урбанисти и пројектанти морају почети да пројектују по евро-стандардима, произвођачи да то произведу, а грађевинци уграде, све са циљем повећања енергетске ефикасности објеката. Држава, односно ресорно Министарство мора да каже да ћемо градити само оне куће које штеде енергију. Истина, увођење енергетских пасоша је најављено, али то треба и да заживи.

Р. Даутовић

Стоп загађивачима

Посебан проблем код произвођача су веома велики трошкови енергената, јер је гас толико скуп - с око 50 посто учествује у цени коштања производа, да су неки већ почели да ложе петрол-кокс. Љубодраг Кнежевић опомиње да је то најлошији дериват нафте који је много гори од мазута и који загађује животну средину, због чега га у свим европским државама избацују из употребе. Ако се погледа преко границе, аустријски „Винер Бергер”, на пример, тај енергент не користи нити у једној од својих циглана. Зато ни Србија не би смела да буде црна рупа за све штетне честице које избацује прљава индустрија.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/silne-takse-kamen-oko-vrata-srpskoj-privredi>

Силне таксе камен око врата српској привреди

Уколико постоји једна тачка око које су сви привредници слажу да би будућа влада морала да је спроведе, то је свакако снижавање и укидање различитих такси и парафискалних намета. Огласила се с тим захтевом ових дана и заједница предузетника у Привредној комори Србије јер су те дажбине, како тврде, „постале неподношљиве,,.

Председник Скупштине Заједнице предузетника у Привредној комори Србије Мирослав Миладиновић казао је како се нада да постоји политичка воља да проблем сувишних намета привреди буде решен.

- Локалне самоуправе су злоупотребиле Закон о локалним таксама тако да су их подигле на такве износе који доводи предузетнике да размишљају да ли да сутрадан уопште отвори своју легалну радњу - навео је Миладиновић.

Нови министар финансија Млађан Динкић најавио је ових дана да ће једна од мера Владе за подршку предузетништву, уз наплату ПДВ-а тек по наплати робе, бити и укидање неких оваквих намета, пре свега фирмарина.

Парафискални намети су све оне дажбине које привредници и предузетници морају да плаћају локалним самоуправама и државном нивоу власти, а нису обухваћени пореским законима и заправо нису класични фискални, односно буџетски приходи државе. За велики број њих „заслужне” су општинске управе, али много их је расписано од стране различитих републичких фондова и агенција.

Како су раније израчунали у Националној алијанси за локални економски развој (НАЛЕД) ове бирократске процедуре и трошкови исисају из привреде годишње најмање 4,2 одсто бруто домаћег производа, односно чак 1,35 милијарди евра. Према проценама ове организације, то је сума с којом може да се отвори двадесетак фабрика које би запошљавале више од 3.000 људи. Поређења ради, у европским државама ти трошкови су неупоредиво нижи: од 1,7 одсто у Холандији до 2,9 одсто БДП-а у Чешкој. У овај прорачун било је укључено 157 процедура али су истраживачи НАЛЕД-а избројали чак преко 250 различитих парафискалних намета које привредници у Србији морају да плаћају.

Поред тога што због ових намета привредници и, понајпре, предузетници, трпе огромну штету а не они су неретко и разлог за затварање многих радњи и фирми, постоји и друга врста проблема са овим таксама. Наиме, парафискалне таксе се троше на врло нетранспарентан начин - ти приходи не пролазе кроз трезор државног буџета и заправо не постоје тачне информације колико се на тај начин новца прикупи и на шта се он троши.

Увид у листу парафискалних намета открива многе који, барем на први поглед делују потпуно бесмислено. На пример, „накнада нужних трошкова за издавање копије докумената на којима се налазе информације од јавног значаја,, „накнада за стављање амбалаже у промет,, или „накнада за пластичне полиетиленске кесе, такозване трегер кесе,,.

Предузетници су тако приморани да плате и „накнаду за утврђивање услова за обављање јавног превоза путника односно ствари,, али и „накнаду за утврђивање испуњености услова за обављање међународног јавног превоза у друмском саобраћају,,. Такође, ту је и „накнада за обављање послова контроле саобразности нових производа из увоза која се плаћа на основу Уредбе о ценама услуга које плаћају корисници услуга и посебних накнада за обављање послова које врши Агенција за безбедност саобраћаја,,.

Велики је број намета који се тичу еколошких питања. Тако само у вези са коришћењем вода постоји преко 10 различитих намета, између осталих накнада за коришћење водног добра, накнада за испуштenu воду, накнада за загађивање вода, сливна водна накнада од физичких лица на основу решења Пореске управе... Предузетници често наводе да су принуђени да различитим државним агенцијама сами доказују да нису у обавези да плаћају ову или ону таксу.

Многе од ових накнада предузетници су присиљени да плаћају, чак и онда када не желе да раде оно што се одлукама о увођењу парафискалног намета одређује. Чувена је комунална такса за истицање фирме на пословном простору коју предузетник мора да плати чак иако нема истакнуту фирму на свом пословном простору: такса се заправо наплаћује за по закону обавезан одштампан назив фирме на улазу у радњу.

В. Чв.

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1047:Na-ulicu-20.000-zaposlenih&catid=21&Itemid=125

На улицу 20.000 запослених

Од тренутка приватизације, на подручју шест општина Јабланичког округа без радних места у друштвеним фирмама остало је око 20.000 радника, упозоравају у Већу Самосталних синдиката. Већина радника има извршне пресуде у милионским износима, али не могу да их наплате, јер су фирме у којима су радили у међувремену пропале, каже Јовица Недељковић, секретар Већа Самосталних синдиката Јабланичког округа. Према одлуци Владе Србије, требало би да буду евидентирани сви радници друштвених фирми који су не само остали без радних места, него и добили судске спорове, али је процедура компликована и за сада се са сигурношћу не може ни да предвиди њен ефекат.

Већина радника којима је рад у друштвеним фирмама био једини извор егзистенције доведени су до ивице тоталне глади и свакога дана синдикату се обрати стотинак њих тражећи заштиту својих законом утврђених права, подсећа Недељковић. У Лесковцу је највећи број радника некада био ангажован у текстилној индустрији и металном комплексу, али су пропале и готово све пољопривредне фирме иако су бројне анализе говориле да могу да раде успешно. “За сада нема правог одговора како да се овај проблем реши, јер је процедура за повезивање стажа радницима који имају судске пресуде веома компликована и ми смо у синдикату доведени у крајње неповољан положај, али се надамо да ће после формирања нове Владе Републике Србије почети да се решава ово горуће питање”, каже Недељковић. На подручју шест општина Јабланичког округа резултати приватизације су катастрофални, оцена је Већа Самосталних синдиката у Лесковцу. Од почека промене власничке структуре капитала, односно од 2002. до 2011. године, у касу државе уплаћено је 19 милиона евра, а према подацима Управе за привреду и пољопривреду Града Лесковца, у локални буџет уплаћено је 550.000 евра. У лесковачком крају приватизовано је 57 фирми, а купопродајни уговори раскинути су у 18 колектива. @АНТРАФИЛЕ: Тешко спровођење програма Лесковачкој филијали Националне службе за запошљавање Управа за трезор уплатила је две рате од по 100.000 милиона динара. На овај начин, наглашавају у НСЗ, лакше ће моћи да решавају питања активне политике запошљавања, јер је филијала НСЗ, како истиче њен директор Јовица Маринковић, управо због кашњења у исплати средстава из Управе за трезор имала извесне потешкоће у раду. Филијала је успела да измири обавезе по основу јавних радова, а започета је исплата по програму стручне праксе и сервисирани су обавезе стручног оспособљавања за потребе тржишта рада и познатих послодаваца. Маринковић очекује да ће после ребаланса републичког буџета бити увећана средства НСЗ па да ће тиме бити створени услови за смањење броја незапослених. @ЛЕГЕНДА: Седиште Већа Самосталних синдиката

■ MILENKO NEDIĆ, PREDSEDNIK JSO „NAFTAGAS“ ■

Sindikati su partner rukovodstvu NIS-a

Sa rukovodstvom kompanije imamo partnerski odnos u kome je učešće reprezentativnih sindikata u rešavanju ključnih pitanja za zaposlene postalo nezamenljivo. Stalno radimo na poboljšanju socijalnog dijaloga koji počiva na otvorenom i kompetentnom odnosu. To tvrdi Milenko Nedić, predsednik JSO „Naftagas“, jednog od dva reprezentativna sindikata u NIS-u, kompaniji koja beleži odlične rezultate uprkos krizi.

Skoro 90 odsto zaposlenih u Blokovima Servisi i Istrazivanje i proizvodnja članovi su ovog sindikata. Nedić se upravo vratio iz Rusije, gde je obišao specijaliste NIS-a na usavršavanju u Sibiru, zadovoljan uslovima u kojima žive i rade.

- Želja nam je da se sledeće godine broj naših stručnjaka u razmeni najmanje duplira jer time poboljšavamo i naše mesto među renomiranim naftnim kompanijama - kaže Nedić.

Kako opisujete partnerski odnos s menadžmentom?

- Iscrpnim pregovorima došli smo do najboljeg kolektivnog ugovora u Srbiji i okruženju. Konstantnim, realnim socijalnim dijalogom insistiramo na njegovoj realizaciji jer je kolektivni ugovor najvažniji interni „zakon“ za reprezentativni Sindikat. Prisutni smo kad god se odlučuje o zaštiti prava zaposlenih ili o njihovom zdravlju i bezbednosti.

Koji su zajednički pozitivni rezultati za prethodne tri godine?

- Radnicima u otežanim uslovima rada uvećana je zarada, a konačno smo usaglasili plan poboljšanja terenskih uslova rada. Potpisan je sporazum za zaštitu radnika u novoformiranim preduzećima-čerkama. Besplatna socijalna zaštita, rekreacija, banjsko lečenje, sportska takmičenja, kao i naknade troškova lečenja su takođe rezultat socijalnog dijaloga.

Kakav je sistem profesionalnog razvoja u kompaniji, pogotovo za mlade kadrove?

- Mogućnosti su velike - od učenja stranih jezika do stručnih usavršavanja i u to se sve više investira. Kroz subvencije stambenih kredita i programom motivacije želimo da zadržimo što veći broj stručnjaka. Mladima se daje šansa u svim sferama: stručna praksa, Prva šansa, NIS šansa - kroz ove programe prode više stotina mladih sa

visokim obrazovanjem, kao i onih sa srednjom stručnom spremom, potrebnih za našu delatnost. Prosečna starost u NIS-u je visoka, podmlađivanje je neophodno.

Da li saradujete sa sindikatima drugih kompanija grupe „Gasprom njeft“?

- Da, sa Sindikatom „Gasprom“ i Sindikatom nafte i gasa Rusije (potpisan je memorandum o zajedničkom delovanju). Kontakti su stalni, razgovori o zajedničkim interesima, seminari, podrška razmeni stručnjaka, sportske i kulturne manifestacije.

Koji su aktuelni zadaci u oblasti razvoja sistema upravljanja osobljem i podrške zaposlenih?

- U toku su pregovori oko zaštite radnika za slučaj proglašenja tehnološkog viška nakon isteka Socijalnog programa. Izrada svih pravilnika i standarda, kao i stalno praćenje poštovanja kolektivnog ugovora. Insistiramo na pronalazenju poslova u inostranstvu - koncesija, pružanju servisnih usluga i zahtevamo veće angažovanje menadžmenta u tom pravcu jer samo kroz angažovanje svih kapaciteta i resursa obezbeđujemo prosperitet svih zaposlenih. [A.E.] ▲